

Can Madurallet

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ de l'Església, 4.
Emplaçament Al nucli antic, a prop de l'església i de la plaça de Jacint Verdaguer.

Coordenades:

Latitud: 41.385662635158
Longitud: 2.0758836836422
UTM Est (X): 422734
UTM Nord (Y): 4581982

Classificació

Número de fitxa 08221 - 51
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Popular
Segle XIV
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: BPU-67
BCIL número de registre 10266-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.
Data aprovació: dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari IPAC 19327
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2821824DF2822B0001WF
Fitxes associades:

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Juana María Huélamo Gabaldón - Marina Peris- Kuanum
dj., 17/10/2024 - 11:21

Descripció

Casa tradicional de planta baixa i pis amb elements arquitectònics senzills i funcionalitat adaptada a l'entorn rural. La façana es presenta arrebossada i pintada de blanc. La composició és simètrica, amb tres eixos verticals d'obertures, que es distribueixen entre els diferents nivells.

A la planta baixa trobem una porta d'accés amb un arc de mig punt realitzat amb dovelles de pedra que destaquen per la seva textura i tonalitat contrastant amb el blanc del mur. A la dreta de la porta principal hi ha una finestra rectangular amb brancals i llinda de pedra, equipada amb una reixa de ferro forjat que afegeix protecció i detall artesanal. A la dreta hi trobem una obertura de característiques similars però de mida més petita.

A la planta superior, els tres eixos d'obertures són ocupats per finestres rectangulars, totes amb brancals i llindes també en pedra. Les dues finestres laterals són d'una mida similar.

A la part superior, la coberta de teula àrab a dues aigües sobresurt lleugerament, creant un ràfec sobresortint que protegeix la façana de la pluja.

En general, l'ús de materials naturals com la pedra i la teula, juntament amb la simplicitat de les línies i els elements decoratius moderats, defineixen l'encant d'aquesta casa, que combina funcionalitat amb un fort arrelament estètic al seu context històric i geogràfic.

Història

Els orígens de la història de can Madurallet són incerts i es remunten a l'època medieval. El seu nom original s'ha perdut en el temps, però les primeres referències documentades daten de l'any 1356, quan es registra la venda d'una peça de terra plantada a un lloc conegut com a Fontanella, prop de la parròquia de Sant Just Desvern. Aquesta propietat pertanyia a Pere Carbonell, anomenat "de la Plassa", segons un document conservat a l'arxiu de la catedral de Barcelona.

Al segle XVI o principis del XVII, segons la documentació i el relat llegendari, la masia va ser l'escenari d'un crim misteriós. La víctima, Jaume Carbonell, va ser trobada morta en circumstàncies estranyes, i es diu que la seva mort va ser encoberta per alts càrrecs de la justícia barcelonina. Aquest fet es vincula amb la llegenda de Pere Porter i el seu viatge a l'infern, en la qual es relata com quatre magistrats que havien manipulat el cas van ser condemnats a patir eternament en el més enllà. Aquest episodi, tot i no estar plenament documentat, forma part de la tradició oral associada a la masia i la seva història.

Al segle XVII, la casa era coneguda com a can Carbonell de la Plaça, un nom que la distingia d'altres famílies Carbonell de la zona. Segons una nota del rector Dr. Bonells de l'any 1659, la propietat havia estat en mans d'Antich Duran i el seu fill Gaspar Duran abans de passar a altres propietaris. Amb el temps, la casa va ser adquirida per Jaume Modolell l'any 1709, i a partir d'aquest moment el nom de la propietat va anar evolucionant. L'any 1753 ja es coneixia com a can Modolell de la Plaça, nom que finalment derivaria en can Madurallet, la denominació actual.

Situada en una petita finca, can Madurallet es trobava dins d'un conjunt de cases, envoltada per terres de cultiu i delimitada per diversos elements naturals i edificis. A l'oest, limitava amb la casa dels Ginestar i can Campreciós, mentre que a l'est confrontava amb les terres dels Pares Carmelitans.

L'accés a la masia es feia a través d'un petit carreró que passava rere els horts d'en Cardona, creant una connexió directa amb el seu entorn agrícola. Envoltada de vinyes i terres de conreu, can Madurallet va mantenir durant segles un estil de vida lligat a l'activitat pagesa, tot conservant el pes de la seva història i la llegenda associada al misteriós crim que va marcar el seu passat.

La planta baixa va ser la seu del despatx de l'arquitecte Pep Vernier, i l'altra meitat va ser durant anys la seu de la Societat de Caçadors de Sant Just Desvern.

Bibliografia

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 67. Ajuntament de Sant Just Desvern.

SBERT PÉREZ, Olga; MASDÉU TÉRMENS, Raimon (2019). "El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII. L'anàlisi del Cadastre de 1716". *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 23.

SBERT PÉREZ, Olga; MASDÉU TÉRMENS, Raimon (2019). "El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII a partir del cadastre de 1716". *Pedralbes: revista d'història moderna*, p. 452-467.

TENAS ALIBÉS, Antonio (1947). *Notes històriques del poble i parròquia de Sant Just Desvern*. Barcelona.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 7. Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Can Madurellet. Pobles de Catalunya](#)

[Juli Ochoa. Les calderes de Pere Botero i el tèrbol crim comès a Sant Just.](#)

